

יום ה', כ"ג ב תשס"ב (7 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום הוא היום הראשון ל"שבעת ימי המילואים":

שבעת הימים האחרונים של חודש אדר מכ"ג בו עד ראש חודש ניסן נקראים "ימי המילואים" שבהם חנך משה רבינו את המשכן לאחר השלמתו. "ועשית לאהרון ולבניו ככה ככל אשר ציוויתי אותך שבעת ימים תמלא ידם" [שמות כ"ט 35]

באחד בניסן הוקם המשכן ונכנסו אהרון ובניו לשמש בכהונה (באותו יום גם משה וגם אהרון שמשו כ"כהן גדול" כיוון שמשה "העביר את הפיקוד" לאהרון בו ביום). שבעת הימים קודם לר"ח ניסן לא היה משמש בכהונה אלא משה רבינו לבדו. הוא הקים את המשכן ופירקו, הקריב בו כל קרבנות המילואים, אכל מבשר הקודש ונהג שאר מנהגי הכהן הגדול בכל יום משבעת ימי המילואים.

ימי המילואים - ימי חנוכה הם!

מילואים אלה של משכן ה' הראשון שעשה משה רבינו על פי ה', עתידים להתחדש עלינו בבוא גואל צדק, וייבנה בית המקדש במהירה בימינו בחודש ניסן אף הוא. וכשם שימי המילואים הם זכר למשכן שעשה משה רבינו במדבר, כך הם ימי תפילה לגאולה שלמה ולבניין בית המקדש שיכונן בו את שכינתו לעולם ועד.

[ספר התודעה]

מדור "שואלים ודורשים" [המשך]:

מהו חמץ ומהו שאור? – חמץ שאסרה התורה בפסח הוא אחד מחמשת מיני דגן שנגעו במים עד שהחמיצו. והם: חיטה, שעורה, שבולת שועל, שיפון וכוסמת. ואלו המינים שמהם עושים לחם שהוא מאכלו החשוב של האדם, ועל אכילתו תיקנו חכמים ברכה מיוחדת, "המוציא לחם מן הארץ", ואחר אכילתו נצטוונו מהתורה לברך ברכת המזון. וכדי שהלחם יהיה טעים וקל לעיכול מחמיצים את בצקו וגורמים לתפיחתו.

ויש שני סוגי חימוץ: חמץ ושאור, ושניהם נעשים ע"י עירוב מים וקמח. חמץ הוא החימוץ הרגיל שמחמיצים את העיסות כדי לאפות מהן לחם ועוגות. ההחמצה נעשית ע"י השהיית הבצק בלא תנועה, וכשרוצים להשביח ולהאיץ את ההחמצה מערבים בבצק שאור. והסוג השני הוא השאור (=שמרים), שנעשה ע"י השארת החמץ זמן רב, כדי שיוסיף לתסוס ולהחמיץ עד שטעמו נעשה חמוץ מאד ואינו ראוי לאכילת אדם. כאמור, תפקידו של השאור הוא לזרז ולהשביח את תהליך ההחמצה של סוגי הבצק השונים לצורך לחמים ועוגות. כלומר, חמץ נועד לאכילה, ואילו שאור לסייע בהכנת מאכלי חמץ. ואת שניהם אסרה התורה, ודינם שווה, שהמשהה ברשותו בפסח כזית מהם עובר בכל יראה וכל ימצא.

[פניני הלכה]

[מסכת ביצה ז:]

בשבת האחרונה של חודש אדר, אנו קוראים גם את 2 הפרשיות האחרונות של ספר שמות, "ויקהל-פקודי" [שמות ל"ה – מ'] וגם האחרונה מ 4 הפרשיות המיוחדות הקשורות לחודש אדר – והיא פרשת החודש. שם זה הוענק לשבת זו בשל הציווי לקרוא בה את פרק י"ב בספר שמות, שם נאמר: "החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה".

יום נעים ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 17²⁰

צאת השבת (ב"ש): 18¹⁹

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ"ג ב תשס"ב (7 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=השבת אנו מברכים את חודש ניסן - ר"ח יהיה, בע"ה ביום ה' הקרוב, הבעל"ט. =

יום נעים ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 17²⁰

צאת השבת (ב"ש): 18¹⁹

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל